

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 2112226571
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2112226571.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu MILS, s.r.o., so sídlom v Trnave, Hospodárska 55, IČO: 36 743 275, zastúpeného advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom v Trnave, Námestie SNP č. 3, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ing. Peter Pacalaj, proti žalovanému NEKA TRADE spol. s r.o., so sídlom v Myjave, Bradáčova 254/10, IČO: 46 122 729, zastúpenému JUDr. Dušanom Slaninom, advokátom so sídlom v Trnave, Horné bašty 8943/25, o vypratanie nehnuteľností a odstránenie informačno-reklamného zariadenia, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 13C/195/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 22. augusta 2017 sp.zn. 9Co/161/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Trnava domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti špecifikované v petite žaloby a odstrániť informačno-reklamnú zariadenie (plastovú tabuľu) s nápisom „B.“, osadenú nad výkladom objektu predajne na ulici L.. Okresný súd Trnava rozsudkom z 22. marca 2016, č.k. 13C/195/2012-199 žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žaloba nie je spôsobilá odstrániť spornosť vzťahu medzi podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že už v čase nadobúdania spoluvlastníckeho podielu žalobca vedel, že budova predajne a príľahlý pozemok je užívaný druhým spoluvlastníkom nehnuteľností, a tiež vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť žalovaného je personálne prepojená s osobou druhej podielovej spoluvlastníčky týchto nehnuteľností. V nadväznosti na uvedené nie je podľa okresného súdu možné v podanej žalobe vidieť iný zmysel, ako zabrániť podnikaniu žalovaného bez toho, aby to ochránilo právo žalobcu. Zdôraznil, že takýto výkon práva žalobcu považuje za rozporný s dobrými mravmi a nemôže mu poskytnúť právnu ochranu. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal.

2. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 22. augusta 2017, sp.zn. 9Co/161/2016 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozsudku a tiež povinnosť odstrániť informačno-technické zariadenie špecifikované vo výroku rozsudku, osadené nad výkladom objektu predajne na ulici L., do 100 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že rozhodovanie o prenájme nehnuteľnosti v spoluvlastníctve viacerých osôb je súčasťou rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom každý spoluvlastník je oprávnený a zároveň povinný podieľať sa na tých právach a povinnostiach, ktoré vyplývajú zo spoluvlastníctva spoločnej veci. Druhý podielový spoluvlastník nehnuteľností N. W. a neskôr jeho právna nástupkyňa N. W. uzavreli nájomnú zmluvu so žalovaným bez toho, aby mali súhlas žalobcu. Bol to preto práve druhý podielový spoluvlastník nehnuteľností, nie žalobca, ktorý so žalovaným nájomcom uzatvoril nájomnú zmluvu bez toho, aby mal ako prenajímateľ súhlas druhého spoluvlastníka, teda práve druhý spoluvlastník a nie žalobca konal v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi. Existenciu sporu tak nezapríčinil žalobca, ale druhý spoluvlastník a žalovaný, ktorí vstúpili do právneho vzťahu napriek tomu, že prenajímané nehnuteľnosti sú predmetom podielového spoluvlastníctva, pričom stav, keď užíva nehnuteľnosť/ti v podielovom spoluvlastníctve niektorý zo spoluvlastníkov, nemožno porovnať so situáciou, keď tieto nehnuteľnosti užíva tretí subjekt. Obrana žalovaného, že Zmluvou o odplatnom prenájme priestorov nehnuteľnosti L. zo dňa 22. decembra 2012 (ďalej len „nájomná zmluva“) druhý spoluvlastník prenajal len svoj spoluvlastnícky podiel, preto neobstojí. V uvedenej súvislosti odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie napriek neplatnosti nájomnej zmluvy neuložil žalovanému povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti, čím fakticky potvrdil právo žalovaného užívať tieto nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, teda neoprávneného užívateľa uprednostnil pred vlastníkom, ktorý postup je nielen v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, tak ako je uvedené vo výroku dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

3. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP a na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, argumentujúc tým, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP) a tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). V súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu dovolateľ v dovolaní uviedol, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s tým, prečo sa nezaoberal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, napriek tomu, že dovolateľ (žalovaný) vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 8. decembra 2016 oznámil odvolaciemu súdu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 8C/152/2015 súd v rámci riešenia prejudiciálnej otázky zistil, že obchodná spoločnosť žalobcu nie je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, pretože kúpna zmluva, na základe ktorej mala uvedená spoločnosť predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva bola uzatvorená v rozpore s ustanovením § 59a Obchodného zákonníka, a teda je neplatná. Namietal tiež, že odvolací súd nepripustil v zmysle ustanovenia § § 142 ods. 2 CSP zmenu žaloby, ktorou sa žalobca „snažil odstrániť v samotnom odvolaní chybu v petite žaloby, ale svojvoľne vykonal úpravu petitu“. Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci dovolateľ odvolaciemu súdu v dovolaní vytkol, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý správne žalobu zamietol, pričom poukázal na všetky skutočnosti odôvodňujúce záver, že zo strany žalobcu sa jedná o šikanózný výkon práva, keďže sa nesnažil vyriešiť podstatu sporu, ktorou je nemožnosť dosiahnutia dohody spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci a správne tiež zoberal na zreteľ, že vyhovením žalobe by došlo k poškodeniu žalovaného, ktorý v nehnuteľnosti podniká od roku 2012, zamestnáva zamestnancov a má svoje obchodné záväzky. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 450 CSP vrátil na ďalšie konanie alebo aby dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 3 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný nevymedzil dovolacie dôvody v

zmysle §§ 431 až 435 CSP. Pokiaľ ide o žalovaný v dovolaní namietané zmätočnosť vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, uviedol, že procesnú vadu súvisiacu s porušením procesného postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 142 ods. 2 CSP žalovaný odvolaciu súdu chybné a zavádzajúco vytýka, pretože odvolací súd nemôže v zmysle ustanovenia § 371 CSP ustanovenie § 142 ods. 2 CSP aplikovať v odvolacom konaní. Ďalej uviedol, že ani ďalšia namietaná zmätočnosť vada - nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je opodstatnená, pretože žalovaný v dovolaní bližšie nekonkretizuje aké procesné ustanovenie bolo neriešením otázky aktívnej legitímácie žalobcu odvolacím súdom porušené. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalobca uviedol, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, pričom žalovaný v dovolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Zdôraznil, že odvolací súd správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, riadiac sa predovšetkým tým, že podmienky na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP boli splnené. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP odmietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) na to oprávnená osoba, v ktorej neprospech bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v zmysle § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože nie je prípustné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

10. V danom prípade vyvodil dovolateľ prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu vyplývajúcu z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu

zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Pojem procesný postup bol už vysvetlený vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/199 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. Procesným postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

14. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu namietal, a) že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil, prečo sa nezaoberal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, čo znamená, že vo svojej podstate namietal neúplne a nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a b) že odvolací súd nerozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 CSP o zmene žaloby, hoci „sa žalobca v samotnom odvolaní pokúsil odstrániť chybu pôvodne vymedzeného petitu vo vzťahu ku špecifikácii nehnuteľností, ktorých vypratania a odstránenia informačno-reklamného zariadenia z nich sa podanou žalobou domáhal, ale svojvoľne vykonal úpravu žalobného petitu“.

15. Z doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že neúplné, resp. nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu samo osebe nezakladá tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola vždy považovaná len za vlastnosť rozhodnutia, vyjadrujúca stupeň kvality rozhodnutia, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie (viď § 241 ods. 2 písm. b/ OSP), ktorá prípustnosť dovolania nezakladala, s čím sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (pozri jeho rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 574/2016).

16. Na zásade, podľa ktorej neúplné, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, resp. nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá (len) inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko občiansko-právneho kolégia R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

17. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu jasne a zreteľne vyplýva, prečo odvolací súd nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti uvedené v § 393 CSP. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, zhrnul podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, zaujal stanovisko k odvolacím námietkám, pričom jasne a zreteľne vysvetlil, prečo nepovažuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu tak nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, keď rozhodnutie odvolacieho súdu buď vôbec neobsahuje odôvodnenie, keď odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je rozporuplné alebo extrémne stručné tak, že z jeho obsahu vôbec nie je zrejmé, prečo odvolací súd

rozhodol tak, ako rozhodol, čo zjavne nie je tento prípad. Navyše otázka aktívnej legitímácie je otázka, ktorá sa týka právneho posúdenia vecí, preto skutočnosť, že odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a prečo tak urobil v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil, nemožno považovať za zmatečnosťnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. V nadväznosti na uvedené dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad.

19. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní v súvislosti s ustanovením § 420 písm. f/ CSP namietal tiež to, že odvolací súd nerozhodol o pripustení zmeny žaloby v zmysle § 142 ods. 2 CSP, „hoci sa žalobca chybu petitu žaloby súvisiacu so špecifikáciou nehnuteľností, ktorých vypratania sa podanou žalobou domáha, snažil odstrániť v samotnom odvolaní, ale svojvoľne vykonal úpravu žalobného petitu“, dovolací súd uvádza, že a) dispozícia so žalobou, vrátane zmeny alebo upresnenia petitu žaloby je výhradné právo žalobcu, a teda len žalobca môže namietat' v súvislosti s ňou porušenie svojich procesných práv, b) žalobca v odvolaní nežiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, ale petit oproti pôvodne v žalobe vymedzenému petitu upresnil, c) ustanovenie § 371 CSP zmenu žaloby v odvolacom konaní nepripúšťa. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd sa nedopustil a ani sa vzhľadom na znenie ustanovenia § 371 CSP nemohol dopustiť procesného pochybenia, keď v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 CSP nerozhodol o pripustení zmeny žaloby, tak ako to v dovolaní namietal žalovaný.

20. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľa nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

21. V predmetnej veci odôvodnil dovolateľ dovolanie tiež tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, pričom prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

22. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

23. Citované ustanovenie upravuje predpoklady prípustnosti dovolania, ak sa dovolanie podáva z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí. Pre všetky prípady uvedené pod písmenom a/ až c/ ustanovenia § 421 ods. 1 CSP platí, že dovolanie je prípustné vtedy, ak 1/ smeruje proti potvrdzujúcemu alebo zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak 2/ dovolateľom nastolená otázka je otázkou právnou (nepripúšťa sa riešenie skutkových otázok) a ak 3/ ide o takú právnú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie je splnený niektorý z týchto predpokladov prípustnosti dovolania, nie je možné podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dovolaciemu prieskumu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

24. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v dovolaní vymedzil právnú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že ide o otázku v nasledovnom znení: „Je podielový spoluvlastník, ktorý nedisponuje nadpolovičnou väčšinou oprávnený sám podať žalobu na vypratanie spoločnej veci bez účasti druhého podielového spoluvlastníka buď na strane žalobcu alebo žalovaného?“ Dovolateľom v dovolaní takto vymedzená právna otázka však nekorešponduje s právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd nepovažoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, preto ho zmenil, pričom svoje rozhodnutie založil na vyriešení právnej otázky, že žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, pretože nájomná zmluva je neplatný právny úkon, nakoľko druhý podielový spoluvlastník nehnuteľností, ktorý so žalovaným nájomnú zmluvu uzatvoril, nemal k takémuto právnomu úkonu súhlas žalobcu, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko rozhodovanie o nájme nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb je súčasťou rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou, preto bol druhý podielový spoluvlastník, ktorému vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam patrí podiel v jednej polovici, povinný pred uzatvorením nájomnej zmluvy požiadať

žalobcu o súhlas s jej uzatvorením, čo neurobil.

25. Z uvedeného je zrejmé, že v dovolaní vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP absentuje také vymedzenie právnej otázky, od vyriešenia ktorej reálne záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolací súd preto podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalovaného ako neprípustné tak z hľadiska ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ako aj z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko podmienky prípustnosti dovolania neboli ani z hľadiska jedného z uvedených ustanovení splnené.

26. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. V súlade s ustanovením § 451 ods. 3 CSP dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje; o výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.